

 [instagram.com/harmonija_knjige](https://www.instagram.com/harmonija_knjige)
 [facebook.com/harmonija_knjige](https://www.facebook.com/harmonija_knjige)
www.harmonijaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA:

Neville Goddard

Your Faith is Your Fortune

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2024

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Milica Simić

LEKTURA I KOREKTURA:

Lidija Cenić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum, imprint Harmonija

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA:

2024

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

Nevil Godard

**TVOJA
VERA JE
TVOJE BLAGO**

HARMON**IA**

Čovekova vera u Boga meri se
njegovim poverenjem u sebe

SADRŽAJ

Pre Avrama	9
Ti ćeš odrediti	11
Načelo istine	15
Koga tražiš?	23
Ko sam ja?	31
Ja sam On	41
Biće učinjeno	49
Nema drugog boga	53
Kamen temeljac	57
Onaj koji ima	61
Božić	65
Raspeće i vaskrsenje	71
Impresija	77
Obrezivanje	81
Vremenski interval	85
Trojedini Bog	89
Molitva	93
Dvanaest učenika	97
Tečna svetlost.	107
Dah života	109
Danilo u lavljaj jami	111

Pecanje	115
Budite uši koje čuju	119
Jasnovidost	123
Dvadeset treći psalm	130
Getsimanija	135
Formula za pobedu	141
O autoru	147

PRE AVRAMA

Zaista, zaista vam kažem: Ja sam pre nego se Avraam rodio. (Jovan 8:58)

„U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč.”

U početku je bila безусловna svest o postojanju, a безусловna svest o postojanju postala je uslovljena zamišljanjem sebe kao nečega, i безусловna svest o postojanju postala je ono što je zamišljala da jeste; tako je započelo stvaranje.

Prema ovom zakonu – prvo zamisliti, a zatim postati ono zamišljeno – sve stvari se razvijaju iz Ničega; bez ovog niza ne postoji ništa što je stvoreno.

Pre Avrama, odnosno sveta postojalo je JA JESAM. Kada sve vreme prestane da postoji, postojaće JA JESAM. JA JESAM je bezoblična svest o tome da sebe zamišljam kao čoveka. Svojim večnim zakonom postojanja prinuđen sam da postojim i da izrazim sve ono što verujem da jesam.

JA JESAM je večno Ništa koje u svom bezobličnom sopstvu sadrži sposobnost da bude sve stvari. JA JESAM je ono u čemu sve moje predstave o sebi žive i

kreću se, i imaju svoje postojanje; izvan toga one ne postoje.

Ja postojim u svakom konceptu sebe; iz ove unutrašnjosti uvek težim tome da prevaziđem sve koncepte sebe. Samim zakonom svog postojanja prevazilazim svoje predstave o sebi, i to tako što verujem da sam ono što prevazilazim.

JA JESAM je zakon postojanja i sem MENE nema zakona. JA SAM ONO ŠTO JESAM.

TI ĆEŠ ODREDITI

Tako će biti reč moja kad izađe iz mojih usta: neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti šta mi je drago, i srećno će svršiti na šta je pošaljem. (Isaija 55:11)

Čovek može nešto odrediti, i to će se ostvariti.

Čovek je uvek određivao ono što se pojavljuje u njegovom svetu. On danas određuje ono što se pojavljuje u njegovom svetu i nastaviće to da čini sve dok je svestan toga da je čovek.

Nikada se ništa nije pojavilo u čovekovom svetu sem onoga što je on sâm odredio da treba da se pojavi. Možete ovo poricati, ali ma koliko da pokušavate, ne možete to opovrgnuti jer je ova odluka zasnovana na nepromenljivom principu. Čovek svojim rečima ne naređuje da se pojave stvari koje su, kako se čini, najčešće odraz njegovih sumnji i strahova. Određivanje se uvek vrši isključivo u svesti.

Svaki čovek automatski dovodi do ispoljavanja onoga čega je svestan. Bez napora i upotrebe reči u svakom trenutku, čovek zapoveda sebi da bude i da poseduje ono čega je svestan.

Ovaj nepromenljivi princip ispoljavanja dramatisovan je u svim svetim spisima na svetu. Autori tih svetih

knjiga bili su prosvećeni mistici koji su bili majstori u shvatanju ljudske psihologije. Pripovedajući priču o duši, oni su personifikovali ovaj bezlični princip u obliku istorijskog dokumenta da bi ga istovremeno i sačuvali i sakrili od očiju neupućenih ljudi.

Danas su oni kojima je povereno ovo veliko blago, odnosno svi sveštenici na svetu, zaboravili da su svete knjige psihološke drame koje predstavljaju svest čoveka; u svom slepilu izazvanom tim zaboravljanjem, oni uče sledbenike da obožavaju te likove kao muškarce i žene koji su zaista živeli u određenom vremenu i prostoru.

Kad se *Biblija* posmatra kao velika psihološka drama sa svim njenim likovima i glumcima kao personifikovanim svojstvima i atributima sopstvene svesti, onda ona – i samo tada – otkriva čoveku svetlost svoje simbolike. Ovaj bezlični princip života koji je stvorio sve stvari personifikovan je kao Bog. Gospod Bog, tvorca neba i zemlje, otkriva se kao čovekova svest o postojanju. Kada bi čovek bio manje vezan za ortodoksno učenje, a više bio intuitivni posmatrač, ne bi mogao da ne primeti čitajući *Bibliju* da se svest o postojanju otkriva stotinama puta u ovoj svetoj knjizi. Da navedem samo neke: „JA JESAM me poslao tebi”; „Umiri se i znaj da JA JESAM Bog”; „JA JESAM Gospod i Bog”; „JA SAM pastir”; „JA SAM vrata”; „JA SAM vaskrsenje i život”; „JA SAM put”; „JA SAM početak i kraj.”

JA JESAM; čovekova bezuslovna svest o postojanju otkriva se kao Gospod i tvorca svakog uslovljenog

stanja postojanja. Kada bi čovek odustao od vere u Boga odvojenog od sebe, i shvatio da je njegova svest o postojanju Bog (svest koja se oblikuje na osnovu čovekovog koncepta sebe), on bi svoj svet preobrazio iz jalove pustinje u plodno polje po svojoj slici i prilici.

Onog dana kada čovek to učini, znaće da su on i njegov Otac jedno, ali je njegov Otac veći od njega. Znaće da je njegova svest o postojanju jedno sa onim čega je svestan da postoji, ali da je njegova безусловna svest o postojanju veća od njegovog uslovljenog stanja, to jest njegovog koncepta sebe.

Kada čovek otkrije da je njegova svest bezlična moć ispoljavanja čija se moć večno personifikuje u njegovim konceptima sebe, prihvatiće i preuzeti na sebe ono stanje svesti koje želi da ispolji; čineći to, postaće izraz tog stanja.

„Šta god naumiš, izlaziće ti; i na putevima tvojim svetleće videlo.” Ovo se može reći na sledeći način: Postaćete svesni postojanja ili posedovanja stvari i manifestovaćete, odnosno posedovati ono čijeg ste postojanja svesni.

Zakon svesti je jedini zakon ispoljavanja. „JA SAM put”; „JA SAM vaskrsenje.” Svest je i put i moć koja vaskrsava i izražava sve ono čijeg postojanja će čovek ikada biti svestan.

Odbacite slepilo neupućenog čoveka koji pokušava da izrazi i poseduje ona svojstva i one stvari kojih nije svestan i budite poput prosvetljenog mistika koji

sve određuje na osnovu ovog nepromenljivog zakona. Svesno tvrdite da jeste ono čemu težite; preuzmite ono čega ste svesni i što vidite i steći ćete status istinskog mistika, i to na sledeći način:

Postao sam svestan da postojim kao ta svest. I dalje sam svestan da sam to. I nastaviću da budem svestan toga da postojim sve dok je ono čega sam svestan da postoji savršeno izraženo.

Da, ja ću to odrediti i to će se dogoditi.

NAČELO ISTINE

I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti. (Jovan 8:32)

Istina koja oslobađa čoveka jeste saznanje da je njegova svest vaskrsenje i život, da njegova svest vaskrsava i oživljava sve ono čega je svestan. Da nije svesti, ne bi bilo ni vaskrsenja ni života.

Kada čovek odbaci veru u Boga odvojenog od sebe i počne da postaje svestan toga da je Bog, kao što su to činili Isus Hrist i proroci, on će transformisati svoj svet spoznajom: „Ja i Otac jedno smo, jer je otac moj veći od mene.” Znaće da je njegova svest Bog i da je ono čega je svestan to da je on sin koji svedoči o Bogu, Ocu.

Onaj koji začinje i ono što je začeto su jedno, ali je tvorac uvek veći od svoje tvorevine. Pre Avrama je bilo JA JESAM. Da, bio sam svestan postojanja pre nego što sam postao svestan toga da sam čovek, i onog dana kada prestanem da budem svestan toga da sam čovek ipak ću i dalje biti svestan da postojim.

Svest o postojanju ne zavisi ni od čega. Ona je prethodila svim konceptima sebe i postojaće i kada nestanu svi koncepti sebe. „JA SAM početak i kraj”, to jest, sve stvari, odnosno moji koncepti sebe počinju i

završavaju se u meni, ali ja, kao bezoblična svest, postojim zauvek.

Isus Hrist je otkrio ovu veličanstvenu istinu i rekao da je jedno sa Bogom, ali ne sa Bogom koga je čovek stvorio jer On nikada nije spoznao takvog Boga. Isus je otkrio da je Bog njegova svest o postojanju i zato je rekao ljudima da se Carstvo Božje i Nebo nalaze u njima.

Kada je zabeleženo da je Isus napustio svet i otišao svom Ocu, to jednostavno znači da je skrenuo pažnju sa sveta čula i da se svesno uzdigao na onaj nivo koji je želeo da ispolji. Tu je ostao dok nije postao jedno sa svešću do koje se uzdigao. Kada se vratio u svet ljudi, mogao je da deluje sa sigurnošću da je postao ono čega je bio svestan, a to je bilo stanje svesti koje niko osim njega nije ni osećao ni znao da poseduje. Svako ko ne poznaje ovaj večni zakon ispoljavanja na takve događaje gleda kao na čuda.

Uzdići se u svesti do nivoa željene stvari i ostati tamo dok taj nivo ne postane vaša priroda, put je koji vodi do svih takozvanih čuda. „I kad ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi.“ Ako se u svesti uzdignem do prirodnosti željene stvari, privući ću sebi ispoljavanje te želje.

„Niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče Otac koji me posla; i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.“ Moja svest je Otac koji meni privlači manifestaciju života. Prirodu manifestacije određuje stanje svesti u kojem živim. Uvek privlačim u svoj svet ono čega sam svestan da postoji.

Ako ste nezadovoljni svojim sadašnjim izražavanjem života, onda morate ponovo da se rodite. Ponovno rođenje je odbacivanje tog nivoa kojim ste nezadovoljni i uzdizanje do nivoa svesti koji želite da ispoljite i posedujete.

Ne možete istovremeno služiti dva gospodara, to jest suprotstavljena stanja svesti. Preusmeravajući svoju nameru s jednog stanja na drugo, umirete za ono kojem ste uskratili svoju nameru i živite i izražavate stanje s kojim ste usklađeni.

Ljudi ne mogu da shvate kako je moguće izraziti ono što želite da budete tako jednostavnim zakonom kao što je postizanje svesti o željenoj stvari. Razlog za ovaj nedostatak vere kod ljudi jeste što oni na željena stanja gledaju iz svesti o svojim sadašnjim ograničenjima i stoga oni to prirodno vide kao nešto što je nemoguće ostvariti.

Jedna od prvih stvari koje čovek mora da shvati jeste da je nemoguće, kad se ima u vidu ovaj duhovni zakon svesti, staviti novo vino u stare boce ili nove zakrpe na staru odeću. Ne možete preneti nijedan deo sadašnje svesti u novo stanje jer je to željeno stanje samo po sebi potpuno i ne treba mu krpljenje. Svaki nivo svesti automatski se ispoljava.

Uzdići se na nivo nekog stanja znači automatski postati to stanje u njegovom izrazu. Ipak, da biste se uzdigli na nivo koji sada ne izražavate, morate potpuno odbaciti svest s kojom se sada identifikujete. Dok

se vaša sadašnja svest ne odbaci, nećete moći da se uzdignete na drugi nivo. Nemojte se plašiti. Ovo odbacivanje vašeg sadašnjeg identiteta nije toliko teško kao što se čini. Poziv dat u *Svetom pismu*: „Ali se ne bojimo, i mnogo volimo otići od tela, i ići ka Gospodu” nije upućen samo nekolicini odabranih; to je sveobuhvatan poziv celom čovečanstvu. Telo iz kojeg ste pozvani da pobegnute je vaš sadašnji koncept sebe sa svim svojim ograničenjima, dok je Gospod s kojim treba da budete vaša svest o postojanju.

Da biste postigli ovaj naizgled nemoguć podvig, preusmerite pažnju sa svog problema na to da samo postojite. Kažite tiho, ali duboko osećajući: „JA JESAM.” Nemojte uslovljavati ovu svesnost već nastavite tiho da izjavljujete: „JA JESAM – JA JESAM.” Jednostavno osetite da ste bezlični i bezoblični i nastavite to da radite dok ne osetite da lebdite.

„Lebdenje” je psihološko stanje koje u potpunosti poriče fizičko. Vežbanjem relaksacije i svesnim odbijanjem da reagujete na čulne utiske možete razviti stanje svesti čiste prijemčivosti. To je iznenađujuće lako postići. U ovom stanju potpune odvojenosti definitivna jedinstvenost svrsishodne misli može biti neizbrisivo urezana u vašu neizmenjivu svest. Ovo stanje svesti je neophodno za istinsku meditaciju.

Ovo divno iskustvo uzdizanja i lebdenja je signal da ste „odsutni” iz svog tela, odnosno problema, i da ste sada prisutni sa Gospodom; u ovom proširenom stanju

niste svesni da ste bilo šta sem JA JESAM; vi ste samo svesni postojanja.

Kada se postigne ovo prošireno stanje svesti unutar bezoblične dubine vas samih, oblikujete novi koncept sebe osećajući da ste ono što ste želeli da budete pre nego što ste ušli u ovo stanje. Uvidećete da u ovoj bezobličnoj dubini vas samih sve stvari izgledaju božanski moguće. Sve što zaista osećate da ste dok se nalazite u ovom proširenom stanju svesti postaje, s vremenom, vaš prirodni izraz.

I reče Bog: „Neka bude svod posred vode.” Da, neka postoji čvrstina ili uverenje usred ove proširene svesti znajući i osećajući da JA JESAM ono što želim.

Dok osećate i preuzimate ono što želite, vi kristalishete ovu bezobličnu tečnu svetlost u sliku i priliku onoga čega ste svesni.

Sada kada vam je otkriven zakon postojanja, počnite danas da menjate svoj svet prevrednovanjem sebe. Ljudi se predugo drže uverenja da su rođeni za patnju i da moraju naporno da rade da bi se spasli. Bog je bezličan i za njega ne postoji ličnost. Sve dok ljudi nastave da žive u uverenju da moraju da pate, zaista će i živeti u svetu patnje i zbrke zato što je svet u svim svojim pojedinostima iskristalisana čovekova svest.

U *Knjizi brojeva* je zapisano: „Videsmo onde i divove, sinove Enakove, roda divovskog, i činjaše nam se da smo prema njima kao skakavci, takvi se i njima činjasmo.”

Danas je dan, večno sada, kada su okolnosti koje vladaju u svetu poprimile izgled divova. Nezaposlenost, neprijateljske vojske, poslovna konkurencija, itd., sve su to divovi zbog kojih se osećate kao bespomoćni skakavac.

Rečeno nam je da smo mi prvi sebe smatrali bespomoćnim skakavcima i da smo zbog ovakvog shvatanja sebe i za neprijatelje bili bespomoćni skakavci.

Drugima možemo biti samo ono što smo sebi. Stoga, kad sebe prevrednujemo i počnemo da se osećamo kao div, kao centar moći, automatski menjamo svoj odnos prema divovima, svodeći ova nekadašnja čudovišta na njihovo pravo mesto, čineći ih bespomoćnim skakavcima.

Pavle je o ovom principu rekao: „To je za Grke (odnosno takozvane mudrace sveta) bezumlje; a za Jevreje (one koji traže znake) kamen spoticanja”; rezultat je da čovek nastavlja da hoda u tami radije nego da se probudi u spoznaji „JA SAM svetlost sveta”.

Čovek je toliko dugo obožavao slike koje je sâm napravio da mu je ovo otkrovenje u početku bogohulno, ali onog dana kada otkrije i prihvati ovo načelo kao osnovu svog života, tog dana odbacuje verovanje u Boga odvojenog od sebe.

Priča o izdaji Isusa u Getsimanskom vrtu savršena je ilustracija otkrivanja ovog principa. Rečeno nam je da je masa noseći motke i fenjere tražila Isusa po tami noći. Kad su pitali gde je Isus (spasenje), glas im je

odgovorio: „JA JESAM”; i tada su svi pali ničice na zemlju. Kada su se pribrali ponovo su zatražili da im se pokaže gde se nalazi spasitelj, i ponovo im je spasitelj odgovorio: „Kazah vam da sam ja. Ako, dakle, mene tražite, ostavite ove nek idu.”

Čovek u tami ljudskog neznanja kreće u potragu za Bogom, potpomognut treperavom svetlošću ljudske mudrosti. Kad mu se otkrije da je njegovo JA JESAM, odnosno svest o postojanju njegov spasitelj, šok je toliko veliki da on mentalno pada na zemlju jer svako uverenje koje je ikada imao nestaje kada shvati da je njegova svest jedini spasitelj. Spoznaja da je njegovo JA JESAM Bog, primorava čoveka da odbaci sve drugo jer smatra da je nemoguće služiti dva Boga. Čovek ne može da prihvati da je njegova svest o postojanju Bog i da istovremeno veruje u drugo božanstvo.

Sa ovim otkrićem čovekovo ljudsko uho ili sluh (razumevanje) biva odsečeno mačem vere (Petar) dok njegov savršeno disciplinovani sluh (razumevanje) obnavlja (Isus) saznanje da je JA JESAM Gospod i Spasitelj.

Pre nego što transformiše svoj svet, čovek mora najpre da postavi ovaj temelj ili razumevanje. JA JESAM Gospod. Čovek mora da zna da je njegova svest o postojanju Bog. Sve dok ovo ne postane njegovo toliko čvrsto uverenje da ga nikakva sugestija niti argument drugih ne može pokolebati, on će hvatati sebe kako se vraća u ropstvo svog dotadašnjeg verovanja. „Ako ne

uzverujete da sam ja, pomrećete u gresima svojim.” Ako čovek ne otkrije da je njegova svest uzrok svakog ispoljavanja u njegovom životu, nastaviće da traži uzrok svoje zbunjenosti u svetu efekata, i tako će umreti u svojoj besplodnoj potrazi.

„Ja sam loza, a vi grane.” Svest je loza i ono čega ste svesni je poput grana koje negujete i održavate u životu. Kao što grana ne može živeti ako nije ukorenjena u lozi, tako i stvari nemaju život ako ih niste svesni. Kao što grana vene i umire ako sok vinove loze prestane da teče ka njoj, tako stvari i svojstva nestaju ako s njih skrenete svoju pažnju zato što je vaša pažnja životni sok koji održava sve izraze vašeg života.